

Arrest

nr. van 149 672 van 14 juli 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 8 juli 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 juni 2015.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 juli 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 juli 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Mr. A. HAEGEMAN, die loco advocaat Mr. H. CHATCHATRIAN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten, een Koerd te zijn en afkomstig te zijn uit Sulemaniya. U verklaarde zich in België een eerste keer vluchteling op 17/02/2004. Uw broer zou lid zijn geweest van een islamitische partij en zou in de loop van 2003 zijn gearresteerd door de PUK. Na zijn vrijlating zou hij echter terug actief zijn geworden voor deze partij. U zou gepoogd hebben hem te overhalen om uit de partij te stappen. Nadat enige tijd later enkele leden van de islamitische partij jullie namen hadden laten vallen en de PUK ervan overtuigd zou zijn geweest dat jullie betrokken waren bij een aanslag in de stad Sulemaniya, zou uw vader zijn gearresteerd door de PUK en zou u het land hebben moeten ontvluchten.

Op 01/07/2005 werd u een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling betekend door het Commissariaat-generaal omdat aan uw asielaanvraag geen geloof kon worden gehecht. Op 10/11/2009 verwierp de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen uw beroep tegen deze beslissing.

Op 11/09/2008 werd u gemachtigd tot een verblijf van onbepaalde duur. Op 10/11/2009 werd u veroordeeld tot een gevangenisstraf van één jaar met uitstel van drie jaar voor feiten van mensensmokkel. Op 17/10/2011 werd u opnieuw veroordeeld voor feiten van mensensmokkel, ditmaal tot een definitief geworden gevangenisstraf van drie jaar.

Op 11/07/2012 werd in uw naam een Ministerieel Besluit tot terugwijzing naar Irak genomen.

Na afloop van uw gevangenisstraf werd u op 04/06/2015 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgebracht naar een gesloten centrum teneinde u van het Belgische grondgebied te verwijderen. Op 09/06/2015 verklaarde u zich vanuit het gesloten centrum in Merksplas een tweede keer vluchteling.

U stelt dat uw oom en uw vader in 1989 een grondconflict hadden met iemand van de familie J.. Uw oom zou hierbij iemand hebben gedood. Enkele jaren later zou het na betaling van bloedgeld tot een verzoening zijn gekomen tussen beide families, waarna het conflict opgelost was. Omstreeks 2007, toen u zich in België bevond, zou dit conflict echter opnieuw zijn opgelaaide. Nakomelingen van het slachtoffer zouden opnieuw geld of een vrouw uit jullie familie willen hebben ter compensatie voor de moord van 25 jaar geleden en zouden uw familie terug zijn beginnen te bedreigen. Uzelf zou in 2009 gedurende anderhalve maand een bezoek aan uw zieke moeder in Irak hebben gebracht maar zou omwille van deze vete de ganse tijd ondergedoken hebben moeten leven. Ondertussen zouden leden van de familie J. ook een lid van de islamitische partij, Aziz, hebben ingeschakeld om uw familie te intimideren. Enige tijd geleden zouden immers een aantal leden van de islamitische partij zijn gearresteerd door de PUK. Na hun vrijlating zouden zij u ervan verdacht hebben hen te hebben verraden bij de PUK. Momenteel zou de familie J. samenwerken met Aziz om uw familie het leven zuur te maken, waardoor ondertussen verschillende familieleden het land hebben verlaten. Sinds 2011 zouden jullie vijanden ook de overheid hebben ingeschakeld tegen jullie, waardoor er ondertussen al enkele arrestatiebevelen tegen u zouden zijn uitgevaardigd.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u voor: kopie van een bladzijde van uw paspoort, kopie van uw identiteitskaart en nationaliteitsbewijs, arrestatiebevelen, brieven van de PUK waarin ze bevestigen dat u problemen heeft, geboorteakte, attest van onvermogen en artikels over de algemene situatie in Irak.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielaanvraag dat u in het kader van uw vorige aanvraag hebt uiteengezet, m.n. problemen met de PUK nadat uw broer betrokken geraakte bij een islamitische partij en ook u verdacht werd van activiteiten voor deze beweging, moet worden beklemtoond dat uw vorige aanvraag door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag bijkomende verklaringen aanhaalt die in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Bovendien is het veelzeggend voor de geloofwaardigheid van uw nieuwe asielmotieven dat u deze in verband brengt met de eerder bedrieglijk bevonden asielmotieven. Zo haalt u aan dat de rivaliserende familie ondertussen ook Aziz, een lid van de islamitische partij waartoe uw broer behoorde, heeft ingeschakeld om jullie te intimideren. Aziz zou immers ooit zijn gearresteerd door de PUK. Na zijn vrijlating zou hij ervan overtuigd zijn geweest dat u (omdat u vroeger het gebied van de islamitische partij had bezocht teneinde uw broer terug te halen) een spion was en dat u het was die hem aan de PUK had verklikt. De problematiek die u schetst met de leden van de islamitische partij werd evenwel in uw eerdere asielaanvraag als ongeloofwaardig beschouwd, waardoor ook aan deze nieuwe feiten slechts weinig geloof kan worden gehecht.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt aangaande gebeurtenissen die geen verband houden met uw vorige asielaanvraag, m.n. de gevolgen van de moord die uw oom vijftientig jaar geleden pleegde, moet worden benadrukt dat deze niet overtuigen.

Zo is het bijzonder opmerkelijk dat u in de vragenlijst van 29/04/2015, waarin u gevraagd werd om welke redenen u niet terug kan keren naar uw land van herkomst, stelde dat uw nonkel 25 jaar geleden twee mensen heeft vermoord en hun nakomelingen nu geld willen krijgen. Ten aanzien van het Commissariaat-generaal luidt het echter dat hij slechts één persoon heeft gedood (CGVS p.3). Wanneer u later met deze incoherentie geconfronteerd wordt, stelt u uw verklaringen bij: het waren inderdaad twee personen die hij doodde; de andere was een arbeider (CGVS p.9). Dat u zomaar uw verklaringen aanpast nadat u geconfronteerd wordt met het feit dat u eerder andersluidende verklaringen aflegde, roept ernstige vraagtekens op bij de geloofwaardigheid ervan.

Verder is het bijzonder opmerkelijk dat u enerzijds verwijst naar een zeer lang aanslepende problematiek, waarin uw oom vijftientig jaar geleden iemand doodde en waarbij het opnieuw opgelaaide conflict sinds enkele jaren de uittocht van uw familieleden uit Irak zou veroorzaken, maar u anderzijds niet de naam van deze gedode persoon kent (CGVS p.4). Het zou nochtans kunnen verwacht worden dat u toch minstens de naam van deze persoon zou kennen indien deze vete van dermate groot belang was voor u en uw familie. In dit verband is het eveneens opmerkelijk dat u stelt dat u de familieleden van deze man vreest, maar u afgezien van zijn oudste zoon (Koshesh) geen namen van andere zonen van hem kent (CGVS p.4). Nochtans weet u wel dat ze 'heel gewelddadig' zijn. Ook wat dit betreft kan aangenomen worden dat, indien u en uw familie werkelijk het leven wordt zuurgemaakt door deze personen, u minstens hun namen zou kennen.

Verder stelt u dat de J.-familie rijk is en 'contacten met de partijen' heeft. Gevraagd welke die contacten dan wel zijn, stelt u dat Koshesh 'een hoge functie' heeft bij de KDP. Welke deze functie is, weet u dan weer niet (CGVS p.4). Ook dit roept de nodige twijfels op bij uw geloofwaardigheid.

Ook over het bloedgeld dat uw familie zou hebben betaald aan de J.-familie zijn uw verklaringen zeer vaag. Er zou een grote som geld betaald zijn om de wraak af te kopen, maar gevraagd of u iets meer weet over die verzoening of over het bedrag dat betaald werd, blijkt u hier niets concreets over te kunnen zeggen (CGVS p.6). Dat uw verklaringen op al deze aspecten dermate vaag zijn, doet ernstige twijfels rijzen bij uw nieuw opgeworpen asielmotieven.

Tevens is het opmerkelijk dat u er al sinds ongeveer 2007 van op de hoogte bent dat het conflict opnieuw opgelaaid was en een terugkeer naar Irak problematisch zou zijn, maar dat u tot voor kort nooit opnieuw asiel heeft aangevraagd. U stelt dan wel dat u in juli 2014 vanuit de gevangenis van Tilburg trachtte asiel aan te vragen en legt in dit verband een schrijven van uw toenmalige raadsman voor (CGVS p.8). Het blijft evenwel opmerkelijk dat u deze nieuwe elementen, waarvan u al vele jaren op de hoogte zou zijn, pas zeer laatst opwerpt. Temeer al sinds juli 2012 een Ministerieel Besluit tot terugwijzing tegen u werd uitgevaardigd, roept het vraagtekens op dat u pas sinds juli 2014 opnieuw asiel zou hebben willen aanvragen en u dit pas na uw overbrenging naar een gesloten centrum met het oog op repatriëring effectief deed in juni 2015.

Wat betreft de door u voorgelegde documenten moet vooreerst worden gesteld dat uw paspoort, nationaliteitsbewijs en identiteitskaart slechts uw identiteit aantonen, dewelke niet betwist wordt. De stukken die handelen over de algemene situatie in Irak vermogen evenmin een ander licht te werpen op uw individuele asielmotieven. De attesten van de PUK (de partij waarvoor u in 2004 het land zou zijn ontvlucht) waarin deze partij bevestigt dat u problemen had en niet kan terugkeren naar Irak vermogen evenmin deze appreciatie te wijzigen. Zo blijkt het gesolliciteerd karakter van deze attesten uit het feit dat ze slechts werden opgemaakt op basis van de verklaringen van uw oom die bij de PUK werkt (CGVS p.10). Wat betreft de twee arrestatiebevelen die u voorlegt moet vooreerst opgemerkt worden dat dergelijke stukken slechts vermogen een geloofwaardig asielaanvraag te ondersteunen, hetgeen niet het geval is gebleken. Bovendien stelt u dat Koshesh en de zijnen erin geslaagd zijn de centrale autoriteiten voor hun kar te spannen en hen er zodoende toe te bewegen een arrestatiebevel tegen u uit te vaardigen, maar hoe zij hierin dan wel geslaagd zouden zijn weet u geenszins toe te lichten (CGVS p.11). Evenmin kan u toelichten hoe u aan deze originele stukken zou zijn geraakt. Beide stukken betreffen immers interne communicatie van de politiediensten van Kirkuk aan hun collega's. U stelt dat het gemakkelijk is om dergelijke originele stukken in handen te krijgen: dit kan geregeld worden door betaling, de familie kan zelf naar het politiekantoor gaan om het stuk op te vragen,... Op welke manier u en uw familie dan wel aan dit stuk zijn geraakt, weet u echter niet te zeggen (CGVS p. 11). Ook dit roept de nodige vraagtekens op.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar

het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de actuele toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij vooral de Iraakse grootsteden worden getroffen. Daarenboven blijkt het geweldsniveau en de impact van het geweld regionaal erg verschillend te zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Sulemaniya te worden beoordeeld.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in de vier noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. Uit dezelfde informatie blijkt bovendien dat deze regio grotendeels ontsnapt aan het geweld dat anno 2014-2015 in Irak plaatsvindt.

Wat het grondoffensief betreft dat IS sinds juni 2014 in Irak voert, dient opgemerkt te worden dat dit hoofdzakelijk gesitueerd is in Centraal-Irak. De gebieden waar er strijd wordt geleverd tussen de Koerdische peshmerga en de militanten van IS betreffen de zogenaamde betwiste gebieden, waaruit het Iraakse leger zich in juni 2014 massaal had teruggetrokken en waarover de Koerdische peshmerga, in een tegenoffensief tegen IS (eind 2014- begin 2015), geleidelijk opnieuw de militaire controle verwerven.

Deze gebieden behoren niet tot de erkende Koerdische Autonome Regio in Noord-Irak, met name de vier noordelijke provincies onder controle van de Koerdische Regionale Regering. Ook bij het offensief dat IS in augustus 2014 inzette in de betwiste gebieden werd de grens van de Koerdische autonome regio niet overschreden. De aan de gang zijnde gevechten situeren zich aldus uitsluitend in Centraal-Irak. De ISIS-offensieven en peshmerga-tegenoffensieven en het hiermee gepaarde gaande geweld in de Centraal-Iraakse provincies Ninawa, Tamim en Diyala hebben slechts een zeer beperkte impact op de veiligheidssituatie in Noord-Irak.

Het terreurgeweld in KRG-gebied is veel minder frequent dan elders in Irak. Er vond de voorbije acht jaar twee grootschalige aanslagen plaats in KRG-gebied, met name in september 2013 en in november 2014. Doelwit van deze aanslagen waren de Koerdische veiligheids- en overheidsdiensten. Bij deze aanslagen vielen een beperkt aantal burgerdoden. Daarnaast vinden er slechts sporadisch kleinschalige aanvallen plaats. Deze zeldzame terreurdaden hebben over het algemeen geen burgers als doelwit, maar zijn hoofdzakelijk gericht op eenheden van de politie, het leger of de aanwezige veiligheidsdiensten. Dit veruiterlijk zich in de grote vluchtelingenstroom naar Noord-Irak. De influx van meer dan 200.000 Syrische vluchtelingen en 900.000 IDP's uit Centraal-Irak die het IS-offensief ontvluchten, heeft evenwel geen impact op de veiligheidssituatie in de KRG-regio. Met de komst van de honderdduizenden IDP's in de regio werden de veiligheidsmaatregelen in de KRG-regio echter wel verhoogd.

Het aantal checkpoints werd en de veiligheidscontroles werden opgevoerd uit vrees voor infiltratie van IS-strijders onder soennitische IDP's.

De spanningen om olie en budget zetten de relaties tussen de KRG- en de Centraal- Iraakse regering weliswaar op scherp, maar deze ontdooiden na het aantreden van premier Abadi en het olie-akkoord dat eind 2014 werd afgesloten. De blijvende spanningen om onder meer de betwiste gebieden hebben nauwelijks een impact op de veiligheid van de Noord- Iraakse burgerbevolking, zeker niet nu de federale regering de Koerdische troepen nodig heeft in het bestrijden van het gewelddadige IS.

Daarnaast vormen gedeelten van het Koerdische noorden het doelwit van sporadische aanvallen door het Iraanse en Turkse leger op respectievelijk PJAK en PKK-doelwitten, doch deze aanvallen zorgden de afgelopen jaren slechts voor een beperkt aantal burgerdoden. Zowel het in september 2011 overeengekomen staakt-het-vuren tussen PJAK en Iran, als het in maart 2013 afgesloten vredesakkoord tussen de PKK en Turkije werden in 2014 nageleefd.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil en Suleymaniyah thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste

lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele problemen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, wijst het CGVS er op dat de Dienst Vreemdelingenzaken dienaangaande vastgesteld heeft dat u geen schending van art.3 heeft aangetoond.

Bijgevolg dient dan ook besloten te worden dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit kan blijken dat een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet, aangezien u zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 en 74/9 bevindt of ter beschikking bent gesteld van de regering.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van de artikelen 57/6/2, 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) alsook een schending van de materiële motiveringsplicht, en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker verklaart dat hij deels zijn asielrelaas dat hij tijdens zijn eerste asielaanvraag uiteenzette herneemt en benadrukt dat hij wel degelijk nieuwe elementen heeft voorgelegd die zijn asielrelaas bevestigen doch dat uit de bestreden beslissing niet blijkt dat het ‘nieuwe’ karakter van de stukken werd onderzocht.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet alsook een schending van het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker verwijst naar het advies van Buitenlandse Zaken van 17 februari 2015 waaruit blijkt dat de veiligheidssituatie in het noorden van Irak verslechterde. Verzoeker wijst er tevens op dat ook de informatie die de verwerende partij aanhaalt in de thans bestreden beslissing komende uit het Cedoca-rapport van 25 januari 2015 eveneens gewag maakt van een mogelijke verslechtering in de veiligheidssituatie door ISIS. Verzoeker citeert uit een artikel van Het Laatste Nieuws waarin gerefereerd wordt aan een grote aanval van ISIS op de Koerden bij Erbil en benadrukt dat hieruit blijkt dat één van de drie provincies die de verwerende partij bestempelde als veilig thans onderhevig is aan willekeurig geweld. Verzoeker betoogt dat in deze context ook het standpunt van UNHCR omtrent de terugkeer naar Irak belangrijk is. UNHCR stelt immers dat het gehele land direct of indirect getroffen is door het geweld en dat mensen afkomstig uit Irak minstens in aanmerking komen voor de subsidiaire beschermingsstatus zolang de situatie er niet verbeterd is. Verzoeker meent dan ook dat hij weldegelijk in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoeker vraagt in hoofdorde hem de vluchtelingenstatus toe te kennen, in bijkomende orde hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in subsidiaire orde de thans bestreden beslissing te vernietigen.

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift nog het rapport UNHCR, "Position on Returns to Iraq" van 27 oktober 2014.

2.2. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bevoegdheid geeft om een meervoudige asielaanvraag niet in overweging te nemen indien door de asielzoeker geen nieuwe elementen worden voorgelegd die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

2.3. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: *"Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag."*

2.4. Verzoeker beroept zich in het kader van onderhavige asielaanvraag blijkens de stukken van het dossier, de in de bestreden beslissing aangehaalde verklaringen en het onderhavige verzoekschrift onder meer op de volgende nieuwe elementen: verzoeker stelt dat zijn oom en zijn vader in 1989 een grondconflict hadden met iemand van de familie J.. Verzoekers oom zou hierbij iemand hebben gedood doch na betaling van bloedgeld zou het tot een verzoening zijn gekomen tussen beide families, waarna het conflict opgelost was. Het conflict zou evenwel in 2007 opnieuw zijn opgelaaaid en de familie van het slachtoffer zou verzoekers familie opnieuw zijn beginnen te bedreigen voor de moord die 25 jaar eerder was gebeurd.

De bestreden beslissing stelde vast dat verzoekers relaas ongeloofwaardig is om reden van vaagheden en tegenstrijdigheden. De bestreden beslissing stelde dienaangaande: *"Zo is het bijzonder opmerkelijk dat u in de vragenlijst van 29/04/2015, waarin u gevraagd werd om welke redenen u niet terug kan keren naar uw land van herkomst, stelde dat uw nonkel 25 jaar geleden twee mensen heeft vermoord en hun nakomelingen nu geld willen krijgen. Ten aanzien van het Commissariaat-generaal luidt het echter dat hij slechts één persoon heeft gedood (CGVS p.3). Wanneer u later met deze incoherentie geconfronteerd wordt, stelt u uw verklaringen bij: het waren inderdaad twee personen die hij doodde; de andere was een arbeider (CGVS p.9). Dat u zomaar uw verklaringen aanpast nadat u geconfronteerd wordt met het feit dat u eerder andersluidende verklaringen aflegde, roept ernstige vraagtekens op bij de geloofwaardigheid ervan.*

Verder is het bijzonder opmerkelijk dat u enerzijds verwijst naar een zeer lang aanslepende problematiek, waarin uw oom vijftientwintig jaar geleden iemand doodde en waarbij het opnieuw opgelaaide conflict sinds enkele jaren de uittocht van uw familieleden uit Irak zou veroorzaken, maar u anderzijds niet de naam van deze gedode persoon kent (CGVS p.4). Het zou nochtans kunnen verwacht worden dat u toch minstens de naam van deze persoon zou kennen indien deze vete van dermate groot belang was voor u en uw familie. In dit verband is het eveneens opmerkelijk dat u stelt dat u de familieleden van deze man vreest, maar u afgezien van zijn oudste zoon (Koshesh) geen namen van andere zonen van hem kent (CGVS p.4). Nochtans weet u wel dat ze 'heel gewelddadig' zijn. Ook wat dit betreft kan aangenomen worden dat, indien u en uw familie werkelijk het leven wordt zuurgemaakt door deze personen, u minstens hun namen zou kennen.

Verder stelt u dat de J.-familie rijk is en 'contacten met de partijen' heeft. Gevraagd welke die contacten dan wel zijn, stelt u dat Koshesh 'een hoge functie' heeft bij de KDP. Welke deze functie is, weet u dan weer niet (CGVS p.4). Ook dit roept de nodige twijfels op bij uw geloofwaardigheid.

Ook over het bloedgeld dat uw familie zou hebben betaald aan de J.-familie zijn uw verklaringen zeer vaag. Er zou een grote som geld betaald zijn om de wraak af te kopen, maar gevraagd of u iets meer

weet over die verzoening of over het bedrag dat betaald werd, blijkt u hier niets concreets over te kunnen zeggen (CGVS p.6). Dat uw verklaringen op al deze aspecten dermate vaag zijn, doet ernstige twijfels rijzen bij uw nieuw opgeworpen asielmotieven."

Dit motief wordt door verzoeker niet betwist noch wordt een aannemelijke verklaring gegeven voor de vaagheden en tegenstrijdigheden, zodat dit onverminderd overeind blijft en door de Raad wordt overgenomen.

Bovendien kan worden vastgesteld, zoals reeds terecht aangehaald in de bestreden beslissing, dat hoewel verzoeker reeds sinds 2007 op de hoogte zou zijn dat het conflict opnieuw opgelaaide was zodat een terugkeer naar Irak problematisch zou zijn en hij bovendien sinds juli 2012 wist dat hij het land diende te verlaten aangezien er op 11 juli 2012 een Ministerieel Besluit tot terugwijzing tegen hem werd uitgevaardigd, hij tot juni 2015 gewacht heeft alvorens een asielaanvraag in te dienen. Dat hij in juli 2014 vanuit de gevangenis van Tilburg trachtte asiel aan te vragen doet hieraan geen afbreuk aangezien verzoeker al sedert 2007 op de hoogte was van deze feiten. Dit klemmt des te meer nu kan worden vastgesteld dat verzoeker naar aanleiding van de behandeling van zijn beroep tegen de negatieve beslissing van de commissaris-generaal op de terechtzitting van 26 oktober 2009 niet verschenen is noch zich heeft laten vertegenwoordigen. Dat verzoeker dermate lang gewacht heeft alvorens een tweede asielaanvraag in te dienen is weinig verzoekenbaar met de door hem voorgehouden vrees voor vervolging of risico op ernstige schade in geval van een terugkeer naar Irak. Dit geldt des te meer nu verzoeker zijn tweede asielaanvraag pas indiende enkele dagen na zijn overbrenging naar een gesloten centrum met het oog op een nakende repatriëring naar Irak.

In de mate dat verzoeker verwijst naar zijn eerste asielaanvraag (problemen met de PUK nadat verzoekers broer betrokken geraakte bij een islamitische partij en ook hij verdacht werd van activiteiten voor deze beweging) en over deze feiten nieuwe verklaringen aflegt, oordeelde de commissaris-generaal terecht dat aangezien verzoekers vorige aanvraag werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid, de nieuwe verklaringen die hiervan in het verlengde liggen niet van die aard zijn om afbreuk te doen aan de reeds eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid. Ook de documenten die verzoeker dienaangaande neerlegt vermogen niet de negatieve appreciatie om te buigen. De documenten van de PUK vertonen duidelijk een gesolliciteerd karakter. De arrestatiebevelen respectievelijk gedateerd op 9 mei 2013, 11 juni 2013 en 17 juni 2013 kunnen evenmin overtuigen. Verzoeker heeft immers zijn land verlaten in 2004 zodat niet kan worden ingezien waarom de Iraakse overheden bijna tien jaar zouden wachten alvorens deze arrestatiebevelen tegen verzoeker uit te vaardigen. Bovendien hebben documenten slechts een ondersteunende bewijswaarde in de mate dat ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, *quod non in casu*.

Voor wat betreft de veiligheidssituatie in Suleymaniyah stelt de bestreden beslissing als volgt vast: *"Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in de vier noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. Uit dezelfde informatie blijkt bovendien dat deze regio grotendeels ontsnapt aan het geweld dat anno 2014-2015 in Irak plaatsvindt.*

Wat het grondoffensief betreft dat IS sinds juni 2014 in Irak voert, dient opgemerkt te worden dat dit hoofdzakelijk gesitueerd is in Centraal-Irak. De gebieden waar er strijd wordt geleverd tussen de Koerdische peshmerga en de militanten van IS betreffen de zogenaamde betwiste gebieden, waaruit het Iraakse leger zich in juni 2014 massaal had teruggetrokken en waarover de Koerdische peshmerga, in een tegenoffensief tegen IS (eind 2014- begin 2015), geleidelijk opnieuw de militaire controle verwerven.

Deze gebieden behoren niet tot de erkende Koerdische Autonome Regio in Noord-Irak, met name de vier noordelijke provincies onder controle van de Koerdische Regionale Regering. Ook bij het offensief dat IS in augustus 2014 inzette in de betwiste gebieden werd de grens van de Koerdische autonome regio niet overschreden. De aan de gang zijnde gevechten situeren zich aldus uitsluitend in Centraal-Irak. De ISIS-offensieven en peshmerga-tegenoffensieven en het hiermee gepaarde gaande geweld in de Centraal-Iraakse provincies Ninawa, Tamim en Diyala hebben slechts een zeer beperkte impact op de veiligheidssituatie in Noord-Irak.

Het terreurgeweld in KRG-gebied is veel minder frequent dan elders in Irak. Er vond de voorbije acht jaar twee grootschalige aanslagen plaats in KRG-gebied, met name in september 2013 en in november 2014. Doelwit van deze aanslagen waren de Koerdische veiligheids- en overheidsdiensten. Bij deze aanslagen vielen een beperkt aantal burgerdoden. Daarnaast vinden er slechts sporadisch kleinschalige aanvallen plaats. Deze zeldzame terreurdaden hebben over het algemeen geen burgers als doelwit,

maar zijn hoofdzakelijk gericht op eenheden van de politie, het leger of de aanwezige veiligheidsdiensten. Dit veruiterlijk zich in de grote vluchtelingenstroom naar Noord-Irak. De influx van meer dan 200.000 Syrische vluchtelingen en 900.000 IDP's uit Centraal-Irak die het IS-offensief ontvluchten, heeft evenwel geen impact op de veiligheidssituatie in de KRG-regio. Met de komst van de honderdduizenden IDP's in de regio werden de veiligheidsmaatregelen in de KRG-regio echter wel verhoogd.

Het aantal checkpoints werd en de veiligheidscontroles werden opgevoerd uit vrees voor infiltratie van IS-strijders onder soennitische IDP's.

De spanningen om olie en budget zetten de relaties tussen de KRG- en de Centraal- Iraakse regering weliswaar op scherp, maar deze ontdooiden na het aantreden van premier Abadi en het olie-akkoord dat eind 2014 werd afgesloten. De blijvende spanningen om onder meer de betwiste gebieden hebben nauwelijks een impact op de veiligheid van de Noord- Iraakse burgerbevolking, zeker niet nu de federale regering de Koerdische troepen nodig heeft in het bestrijden van het gewelddadige IS.

Daarnaast vormen gedeelten van het Koerdische noorden het doelwit van sporadische aanvallen door het Iraanse en Turkse leger op respectievelijk PJAK en PKK-doelwitten, doch deze aanvallen zorgden de afgelopen jaren slechts voor een beperkt aantal burgerdoden. Zowel het in september 2011 overeengekomen staakt-het-vuren tussen PJAK en Iran, als het in maart 2013 afgesloten vredesakkoord tussen de PKK en Turkije werden in 2014 nageleefd.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil en Suleymaniyah thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet."

Waar verzoeker vooreerst verwijst naar een advies van de Federale Overheidsdienst Buitenlandse Zaken dient te worden opgemerkt dat dit irrelevant is daar het niet slaat op de concrete situatie van de verzoekende partij, doch slechts een algemene strekking heeft en bedoeld is om een algemene situatieschets te geven voor bezoekers van het betrokken land (RvS, nr. 176.206 van 26 oktober 2007).

Verzoeker verwijst voorts naar en citeert uit een rapport van UNHCR van oktober 2014 toegevoegd aan zijn verzoekschrift waarin wordt gesteld dat het conflict in Irak alle delen van het land zou hebben aangetast zodat Iraakse onderdanen in de huidige omstandigheden onder voorbehoud van tastbare verbeteringen in de veiligheidssituatie niet gedwongen mogen gerepatrieerd worden waardoor zij in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus dan wel voor andere vormen van internationale bescherming. De Raad stelt evenwel vast dat uit dit rapport eveneens blijkt dat de situatie in de Koerdische Autonome Regio in Noord-Irak, waarvan verzoeker afkomstig is, relatief stabiel blijft (p.6/11) zodat hier niet kan gesproken worden van een situatie in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

In het artikel van Het Laatste Nieuws waaruit verzoeker citeert is sprake van grote aanvallen van de terreurgroep IS op de steden Gwer en Makhmour enkele tientallen kilometers van de stad Erbil. De verwerende partij wijst er terechtzitting op dat beide steden niet behoren tot de Koerdische Autonome Regio zodat ook deze informatie geen afbreuk doet aan de vaststelling dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil en Suleymaniyah thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De commissaris-generaal kon op grond van deze informatie dan ook met recht besluiten dat er actueel voor burgers in Suleymaniyah actueel aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet is. Verzoeker bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

2.5. Gelet op het geheel van wat voorafgaat treedt de Raad de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij waar deze besluit dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op (datum in letters) door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. S. HUENGES WAJER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. HUENGES WAJER

A. VAN ISACKER